

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Велико Търново , 15.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в публично заседание на дванадесети юли, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ
ДИАНА ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВАНЯ Г. ЧАНТОВА

в присъствието на прокурора Цветан Ангелов Маринов (АП-Велико
Търново)

като разгледа докладваното от ДИАНА ВАСИЛЕВА Наказателно дело за
възобновяване № 20214000600222 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искане на осъденото лице М. Ш. Л. от
с.Дреновец за възобновяване наказателното производство по нохд № 1897 по
описа за 2020г. на Плевенски районен съд, на основание чл.422 ,ал.1, т.5 във
вр.с чл.348, ал.1, т.1 и 3 от НПК.

В искането са наведени доводи за неправилно приложение на
материалния закон. Сочи се, че действията на осъденото лице не покривали
признаците на квалифицирания състав по чл.196, ал.1, т.2 във вр.с чл.195,
ал.1, т.4 от НК, а че се касаело за обикновения състав на кражба. На следващо
място е направено възражение и за явна несправедливост на наложеното
наказание, като се сочи, че съдът не е отчел всички обстоятелства при
определяне на същото. Направено е искане да се възобнови наказателното
производство, като се измени присъдата и деянието се квалифицира като
такова по чл.196, ал.1, т.1 във вр.с чл.194 от НК, като се намали наложеното
наказание лишаване от свобода.

В съдебно заседание представителят на Великотърновска апелативна

прокуратура оспорва искането. Счита, че съдебните актове, с които осъденото лице е признато за виновно в извършване на престъпление по чл.196, ал.1, т.2 във вр.с чл.195, ал.1, т.4 от НК, като е съобразен специалния начин на отнемане на сумата. Сочи, че при определяне на наказанието са съобразени степента на обществена опасност на деянието и дееца. Предлага да се остави без уважение искането за възобновяване на наказателното производство, като неоснователно.

Осъденото лице М.Л. и служебният защитник адв. С. поддържат искането по наведените с него доводи за нарушение на материалния закон и несправедливост на наложеното наказание. Защитникът акцентира по отношение неправилна квалификация на извършеното от осъденото лице престъпно деяние. Счита, че с оглед на установените по делото фактически обстоятелства деянието следвало да се квалифицира като измама по чл.211 от НК, което било по- леко наказуемо от предявеното или да се квалифицира като кражба по чл.196, ал.1, т.1 във вр.с чл.194 от НК, а от там и да се намали наложеното наказание лишаване от свобода. Моли се уважаване на искането за възобновяване на наказателното производство.

Настоящият състав на АС- В.Търново, след като обсъди основанията, изложени в искането на осъденото лице, взе предвид становището на страните и след проверка на данните по внохд № 932/20г. по описа на Плевенски окръжен съд, с което е потвърдена присъда по нохд № 1897/2020г. по описа на Плевенски районен съд, в рамките на правомощията си, намери за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното производство на осъденото лице М. Ш. Л. е процесуално допустимо. Предмет на същото е акт, попадащ в категорията на визираните в чл.419 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК. Искането е направено от правоимащо лице и в установения срок по чл.421, ал.3 от НПК.

Разгледано по същество, съдът намира искането за неоснователно, по следните съображения:

С присъда № 260017/09.10.2020г., постановена по нохд № 1897/20г. на Плевенски районен съд подсъдимия М.Л. е признат за виновен в това, че на

14.03.2020г., в гр.Плевен, при условията на опасен рецидив, чрез използване на специален начин- хитрост и ловкост, отнел чужди движими вещи- парична сума в размер на 1430лв. от владението на М. И., без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.196, ал.1, т.2 във вр.с чл.195, ал.1, т.4 във вр.с чл.194, ал.1 във вр.с чл.29 и чл.58а, ал.1 от НК е осъден на шест години лишаване от свобода, което да търпи при първоначален строг режим. Съдът се е произнесъл по разносните и веществените доказателства по делото.

По жалба на М. Л., подадена чрез защитника му адвокат И. срещу постановената присъда е образувано Внохд № 932/20г. по описа на Плевенски окръжен съд. С Решение № 260018 от 02.02.2021г., по същото дело, въззивният съд е потвърдил изцяло присъдата на районния съд.

На първо място в искането е направено възражение за неправилно приложение на материалния закон. Съдът намира същото за неоснователно, по следните съображения:

Съдебното производство по делото е разгледано и приключено по реда на деференцираната процедура по чл.371, т.2 от НПК, под формата на съкратено съдебно следствие. Подсъдимият е признал фактите по обвинението и се е съгласил да не се събират доказателства за тяхното установяване в съдебното фаза. Присъдата е постановена в рамките на фактическите положения, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Въззивният съд е отчел законосъобразното провеждане на дифференцираната процедура и е постановил решението си в рамките на същите фактически положения.

Настоящият касационен състав намира, че спрямо установените правно значими факти/ инкриминирани от обвинението и признати от подсъдимия/ , материалният закон е приложен правилно, както от първоинстанционния съд, така и от въззивната инстанция, която е потвърдила присъдата. Правилно е прието от инстанционните съдилища, че Л. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.196, ал.1, т.2 във вр.с чл.195, ал.1, т.4 от НК. Безспорно с действията си спрямо пострадалата осъденото лице е извършило кражба, а не измама, каквито са твърденията на защитника на осъденото лице. При измамата съставомерните последици настъпват от

действията на заблуденото лице, като измамникът не въздейства пряко върху предмета на посегателството, с който се облагодетелства. В настоящия казус не се установява пострадалата, въведена в заблуждение от осъдения, че е служител на социалните служби в гр.Плевен, да му е предоставила/ да се е разпоредила с/ описаните спестени от нея български лева, поставени в плик. Именно използвайки нейното отсъствие, докато търсела лепило за запечатването му/ по негово настояване/, осъденият е подменил плика с парите с предварително подготвен плик, пълен с изрезки от вестници. В случая действията на Л. не са били насочени към формиране у пострадалата на неверни представи за основанието да извърши в негова полза правно или фактическо разпореждане с паричната сума, а целта му е била в момента на подмяна на пликовете да отклони вниманието ѝ, както и да се затвърди в нея впечатлението, че сумата остава в нейно владение до валутирането ѝ в евро.

Правилно е прието и, че е налице квалифициращия признак на чл.195, ал.1, т.4 от НК, а именно, че кражбата е извършена по специален начин, изразяващ се в тайното отнемане на предмета на престъплението чрез проявена хитрост и ловкост от страна на осъдения.

В искането се релевира и основание за възобновяване поради явна несправедливост на наложеното на осъденото лице наказание. Съдът намира искането за неоснователно. Въззивният съд, при своето произнасяне е отчел в пълнота всички смекчаващи и отегчаващи отговорността на осъденото лице обстоятелства, като въз основа на тях правилно и обосновано е приел, че наложеното наказание към средния размер на предвиденото в закона от девет години лишаване от свобода и редуцирано по чл.58, ал.1 от НК на шест години лишаване от свобода отговарят на степента на обществена опасност на деянието и дееца и е справедливо определено, като го е потвърдил. Настоящият съдебен състав, с оглед данните по делото, намира, че не са налице основания, които налагат намаляване размера на наказанието лишаване от свобода.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира искането за възобновяване на наказателното производство по делото за неоснователно, поради което и на основание чл.426 във вр.с чл.354, ал.1, т.1 от НПК съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения М. Ш. Л. с ЕГН ***** , понастоящем в затвора гр.Враца, за възобновяване на ВНОХД №932/2020г. по описа на Плевенски окръжен съд, с което е потвърдена присъда по нохд № 1897/20г. на ПлРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____